

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

ISSN 1234 - 9771

160

W numerze:

- Dokumenty z posiedzeń Prezydium i KK
- Zmiany ustawy o rehabilitacji osób niepełnosprawnych
- Notes związkowca nr 24

Gdańsk, styczeń 2006 r.

DZIAŁ INFORMACJI
|
WYDAWNICTW
ZWIĄZKOWYCH
KK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

Spis treści

Z OBRAD PREZYDIUM KK	3
POSIEDZENIE Z DN. 10.01.2006 R.....	3
POSIEDZENIE Z DN. 17.01.2006 R.....	9
POSIEDZENIE Z DN. 23.01.2006 R.....	12
POSIEDZENIE Z DN. 26.01.2006 R.....	14
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ	15
POSIEDZENIE Z DN. 25.01.2006 R.....	15
DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ	25
ZMIANA USTAWY O REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH.....	25
BEZ POROZUMIENIA W TRÓJSTRONNEJ.....	28
WSKAŹNIKI GUS.....	29
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	31
ZESPÓŁ ROBOCZY KK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” DS. PRZECIWDZIAŁANIA BEZROBOCIU	31
UCZCIWA PRACA TYMCZASOWA.....	32
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	33
ROZWÓJ ZWIĄZKU.....	33
LIDER.....	33
DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII	34
SEMINARIUM - OCHRONA PRACOWNIKA A CHEMIKALIA. STRATEGIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH	34
INFORMACJE RÓŻNE	34
UGODA W GPEC GDAŃSK.....	34

Numer zamknięto 10.01.2006 r.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DN. 10.01.2006 R.

Decyzja Prezydium KK nr 2/06

ws. opinii o projekcie ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (druk nr 27) (dalej projekt ustawy) i projektu autopoprawki z dnia 02.12.2005.r.(dalej autopoprawka):

Uwagi ogólne

- 1) poważne wątpliwości wywołuje wyrażona w uzasadnieniu do opiniowanego projektu koncepcja całkowitego odejścia od formuły przedsiębiorstwa państwowego. Nawet uznanie, że ustawa z 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych jest „przestarzała”, nie uprawnia do tak istotnej zmiany dotychczasowej formuły „publicznej własności” w stosunkach gospodarczych. Rzeczą dotyczy ponad tysiąca przedsiębiorstw (według naszych danych 1084 – stan na 30 września 2005 r.), znajdujących się w zróżnicowanej sytuacji ekonomicznej i finansowej. W związku z tym uznajemy oceny wyrażone w uzasadnieniu do projektu ustawy za nieuzasadnioną generalizację,
- 2) nie zgadzamy się na likwidację prawa do wniesienia sprzeciwu wobec komercjalizacji przedsiębiorstwa lub wniesienia go do spółki Skarbu Państwa. Obligatoryjna zmiana formy prawnej przedsiębiorstwa państwowego w spółkę spowoduje istotne zmiany w zakresie zbiorowego prawa pracy. Prowadzi ona do likwidacji organów samorządu załogi i zmiany pozycji zakładowych organizacji związkowych. Należy podkreślić, że projekt ustawy likwidujący instytucję sprzeciwu nie wprowadza żadnych innych możliwości, po stronie „pracowniczych” organów przedsiębiorstwa, sformalizowanego zajęcia stanowiska w sprawie komercjalizacji lub wniesienia przedsiębiorstwa państwowego do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa,
- 3) sprzeciwiamy się kompetencji nadzorczych nad wszystkimi przedsiębiorstwami państwowymi i spółkami Skarbu Państwa nadzorowanymi w dniu dzisiejszym przez ministrów właściwych ze względu na przedmiot działalności przedsiębiorstwa państwowego lub spółki na Ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa. Dotyczy to w szczególności: PP „Porty Lotnicze”, przedsiębiorstw przemysłu podlegającego nadzorowi Ministra Obrony Narodowej, PUP Poczta Polska, PKP S.A., przedsiębiorstw górniczych. W wielu przedsiębiorstwach prowadzone są działania restrukturyzacyjne, których powodzenie zależy od kontynuacji procesu decyzyjnego właściwych ministrów resortowych,
- 4) nie znajdujemy w projekcie ustawy i autopoprawce rozwiązań prozatrudnieniowych,
- 5) do niniejszej opinii dołączamy stanowiska struktur naszego związku.

Wobec powyższych uwag wnioskujemy o dokonanie zmiany projektu ustawy i autopoprawki, w ten sposób, aby zrezygnować z przepisów wprowadzających kontrowersyjne rozwiązania, o których mowa powyżej, oraz uwzględnić propozycje struktur naszego związku (patrz załączone stanowiska). Dodatkowo poniżej wskazujemy konieczne poprawki w tekście projektu ustawy.

Uwagi szczegółowe

1. Problem uzyskania uprawnienia do nieodpłatnego nabycia akcji przez pracowników w przypadku restrukturyzacji majątku przedsiębiorstwa państwowego przez wniesienie przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 20 a i nast. ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (dalej uokip)

Dodać do art. 2 pkt 5 a) po słowach „poprzez jego wniesienie do spółki” następujące sformułowanie o treści: „lub osoby będące pracownikami przedsiębiorstwa państwowego w dniu wydania przez Ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa zarządzenia o wniesieniu przedsiębiorstwa do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa, o którym mowa w art. 20a

Uzasadnienie

Brak powyższej zmiany, tj. utrzymanie przepisów uokip w brzmieniu zaproponowanym przez stronę rządową, wyłącza pracowników przedsiębiorstw państwowych, których przedsiębiorstwo zostanie wniesione do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa w wyniku wydania zarządzenia Ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, od prawa nabycia nieodpłatnie akcji prywatyzowanej spółki. Nie są oni bowiem pracownikami uprawnionymi w myśl art. 2 uokip. Takie rażące zróżnicowanie sytuacji prawnej pracowników przedsiębiorstw państwowych narusza ich słuszne interesy, na co wyrazić zgody nie możemy i nie chcemy.

W przypadku zaakceptowania naszych propozycji konieczna będzie odpowiednia zmiana Rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu Państwa z 29 stycznia 2003 rok w sprawie szczegółowych zasad podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustalenia liczby akcji przypadających na każdą z tych grup oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników.

2. Problem zobowiązań socjalnych w przypadku zbycia przedsiębiorstwa lub przejętych składników mienia po takim przedsiębiorstwie na rzecz jednostki samorządu terytorialnego lub związku jednostek samorządu terytorialnego.

Zmiana w art. 1 projektu ustawy poprzez nadanie nowej treści zdaniu drugiemu ust. 2a art. 53 uokip, tj.: „W takim przypadku nie stosuje się przepisu ust. 2 pkt 1 oraz ust.1, ust. 5, ust. 6, ust. 7 art. 48”.

Uzasadnienie

Brak możliwości stosowania postanowień art. 48 ust. 2, 3, 4 uokip zaproponowany w nowym brzmieniu art. 53 ust. 2a nowelizowanej ustawy narusza słuszne interesy pracowników zbywanego przedsiębiorstwa państwowego. Chodzi głównie o zagwarantowane prawnie włączenie do umowy sprzedaży zobowiązań socjalnych, które stanowią jej integralną część oraz zasilenie przez kupującego (jednostkę samorządu terytorialnego lub ich związku) zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

3. Problem uzyskania uprawnienie do nieodpłatnego nabycia akcji przez pracowników w przypadku „prywatyzacji poprzez objęcie akcji w podwyższonym kapitale”.

Zmiana art. 1 ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (druk nr 27) i projektu autopoprawki z dnia 02.12.2005.r. poprzez dodanie ustępów 2b i 3c do art. 38 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji o następującej treści:

„ust. 2b. W przypadku prywatyzacji, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 prawo do nieodpłatnego nabycia akcji powstaje po upływie dwudziestu czterech miesięcy od dnia prywatyzacji, tj. od dnia zarejestrowania podwyższenia kapitału zakładowego (akcyjnego) i wygasa z upływem dwunastu miesięcy od dnia powstania tego prawa. Jeżeli Skarb Państwa dokona zbycia akcji na zasadach ogólnych przed upływem 24 miesięcy od dnia prywatyzacji prawo do nieodpłatnego nabycia akcji powstaje po upływie trzech miesięcy od dnia zbycia przez Skarb Państwa pierwszych akcji.”

„ust. 3c. Akcje nabyte nieodpłatnie przez uprawnionych pracowników oraz przez rolników i rybaków nie mogą być przedmiotem obrotu przed upływem trzydziestu sześciu miesięcy od dnia prywatyzacji, o której mowa w art.1. ust.2. pkt. 1.”

Uzasadnienie

W wielu przypadkach od komercjalizacji do zbycia akcji przez Skarb Państwa upływa bardzo długi okres czasu. Dokonywane w skomercjalizowanych przedsiębiorstwach procesy restrukturyzacyjne wymagają również innej drogi prywatyzacji np. przez obejmowanie akcji w podwyższonym kapitale zakładowym jednoosobowych spółek Skarbu Państwa przez inne podmioty inne niż Skarb Państwa lub państwowe osoby prawne (por. art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji), która w ten sposób uzyskuje środki niezbędne do dalszego jej rozwoju. Należy podkreślić, iż wybór ścieżki prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego (obejmowanie akcji w podwyższonym kapitale, zbycie akcji, rozporządzenie wszystkimi składnikami majątku przedsiębiorstwa) decyduje o momencie powstania prawa do nieodpłatnego nabycia akcji przez pracowników. Brak w ustawie o komercjalizacji i prywatyzacji automatyzmu łączącego moment prywatyzacji z momentem powstania prawa do nieodpłatnego nabycia akcji przez pracowników. W szczególnych przypadkach Skarb Państwa może być nawet nie zainteresowany zbyciem swojego pakietu akcji, co może uniemożliwić powstanie prawa do nieodpłatnego nabycia akcji przez pracowników.

Dlatego też wprowadzenie przepisu, tworzącego prawo do nieodpłatnego uzyskania akcji po 24 miesiącach od prywatyzacji przez podwyższenie kapitału ujednocila sytuację prawną pracowników prywatyzowanych przedsiębiorstw uniezależniając powstanie prawa do nabycia akcji od momentu zbycia akcji przez Skarb Państwa. Natomiast w przypadku, gdy Skarb Państwa rozpocznie zbywanie „swoich” akcji przed upływem 24 miesięcy, wówczas mają zastosowanie zasady ogólne.

4. Problem zaliczania okresów zatrudnienia „uprawnionych pracowników” zatrudnionych w spółkach zależnych skomercjalizowanego przedsiębiorstwa:

Zmiana art. 1 ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (druk nr 27) i projektu autopoprawki z dnia 02.12.2005.r. poprzez zmianę art. 36 ust. 4 ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji o następującej treści:

Dodanie po słowach „tego przedsiębiorstwa państwowego” sformułowania „oraz w spółkach zależnych od spółki powstałej w wyniku komercjalizacji tego przedsiębiorstwa państwowego.”

Uzasadnienie:

W ostatnich latach obserwuje się nasilone procesy restrukturyzacyjne dotyczących jednoosobowych spółek Skarbu Państwa poprzez tworzenie nowych spółek-córek, do których przesuwani są dotychczasowi pracownicy skomercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego – spółki matki. Okres zatrudnienia w spółce-córce (spółce zależnej) zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 36 ust. 4 uokip nie jest zaliczany do okresu zatrudnienia mającego wpływ na ilość przysługujących pracownikom akcji. Dotychczasowe rozwiązanie uważamy za krzywdzące dla przesuwanych do spółek-córek uprawnionych pracowników. Powyższa propozycja umożliwi zaliczenie do okresu zatrudnienia, od którego uzależniona jest liczba nabywanych nieodpłatnie akcji, również okres zatrudnienia w spółce-córce. Należy podkreślić, iż często spółka-matka dokonuje ze spółkami-córkami skonsolidowanego bilansu i spółki te większość prac wykonują na rzecz spółki-matki. Tworzą one tzw. grupy kapitałowe, której pracownicy pracują na jej rozwój bez względu na miejsce zatrudnienia.

Podkreślić należy, iż w przypadku zaakceptowania naszych propozycji konieczna będzie odpowiednia zmiana Rozporządzeniu Ministerstwa Skarbu Państwa z 29 stycznia 2003 rok w sprawie szczegółowych zasad podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustale-

nia liczby akcji przypadających na każdą z tych grup oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników poprzez zmianę § 10 i § 11 w następujący sposób:

§ 10. pkt.1. po słowach „i w spółce” na końcu zdania dopisać „,oraz w spółkach zależnych od spółki powstałej w wyniku komercjalizacji tego przedsiębiorstwa państwowego.”

§ 11. pkt.2. po słowach „i w spółce” na końcu zdania dopisać „,oraz w spółkach zależnych od spółki powstałej w wyniku komercjalizacji tego przedsiębiorstwa państwowego.”

5. Problem łączenia stanowiska członka rady nadzorczej z funkcją z wyboru w zakładowej organizacji związkowej

Skreślenie ust. 4 w art. 13 uokip.

Uzasadnienie

Wprowadzenie niniejszego zakazu stanowi nieuzasadnione ograniczenie swobody rozwoju zawodowego oraz możliwości wpływania na kierunki rozwoju przez pracowników, pełniących funkcje z wyboru w zakładowej organizacji związkowej. Łączna interpretacja pkt. 4) ust. 1 oraz ust. 4 art. 13 uokip wskazuje, iż działalność związkowa osoby pełniące funkcje z wyboru w zakładowej organizacji związkowej stanowi wykonywanie zajęć, które mogłyby wywołać podejrzenie o stronnictwo lub interesowność. Jest to stwierdzenie głęboko krzywdzące dla działaczy związkowych, którzy wraz z pracownikami, są najbardziej zainteresowani rozwojem przedsiębiorstwa, gdyż w polskich warunkach restrukturyzacja będąca wynikiem słabych wyników przedsiębiorstwa zawsze łączy się z ograniczeniem zatrudnienia.

Załączniki:

1. apel i poprawki struktur NSZZ „Solidarność” PŻM,
2. stanowisko Prezydium Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność”,
3. stanowisko Sekcji Krajowej Pracowników Cywilnych MON NSZZ „Solidarność”,
4. stanowisko Komisji Zakładowej w P.P. Porty Lotnicze NSZZ „Solidarność”,
5. stanowisko Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 3/06

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MSWiA w sprawie organizacji komend wojewódzkich oraz komend powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na wniosek Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność” opiniuje negatywnie projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie organizacji komend wojewódzkich oraz komend powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia jest propozycją rozwiązań idących w dobrym kierunku. Posiada m.in. zapis o wielkościach komórek organizacyjnych (np. wydział nie mniej niż 5 etatów), jednak w generalnej treści posiada elementy, które budzą duże zastrzeżenia lub powodują zbyt duży margines interpretacyjny dla komend powiatowych i miejskich oraz jednostek ratowniczo-gaśniczych – dla których zapisy powinny być precyzyjne i nie budzące wątpliwości. I tak:

1. Projekt dzieli komendy powiatowe na pięć kategorii, gdzie w I jest jedna komenda, w II około 5, w III około 30 w IV ponad 240 a w V około 60 komend. Z powyższej analizy wynikają następujące wnioski:

- Kategoryzacja komend powiatowych i miejskich nie ma logiki, dlatego należy zmienić parametry określające przynależność komend do odpowiednich kategorii, tak by liczby komend w danej kategorii były podobne (około 70 w kategorii). Należy przy tym wprowadzić szóstą kategorię dla kilku największych specyficznych aglomeracji miejskich. Ponadto należy przyjąć zamiast jednego, co najmniej dwa parametry kwalifikujące daną komendę do danej kategorii.
2. Paragraf 8 wyżej wymieniony projektu rozporządzenia dopuszcza bardzo dużą dowolność interpretacji w zakresie tworzenia stanowisk biurowych w komendach kategorii IV i V, w których znajduje się 300 z pośród 335 komend. Zapis dopuszcza tworzenie do 11 stanowisk w systemie dziennym (biurowym) w tych jednostkach. Z rozpoznania Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ „Solidarność” wynika, że w przypadku kategorii IV przyjąć można, że średnia liczba stanowisk biurowych wynosi 9, zaś w kategorii V 8 etatów. Przyjęcie proponowanego zapisu doprowadzić może do wzrostu liczby stanowisk biurowych kosztem systemu zmianowego (liniowego) nawet o 600 – co jest sprzeczne z założeniem reorganizacji służby, która miała doprowadzić do zmniejszenia stanowisk biurowych. Dlatego proponuje się wprowadzenie szczegółowych zapisów mówiących o konkretnych limitach etatowych w poszczególnych kategoriach komend (np. w kat. V od 7 do 9 etatów, a w kat. IV od 8 do 10).
 3. Podobnie zastrzeżenie budzi (również w paragrafie 8) brak określenia minimalnego stanu zmiany służbowej w komendach kat. IV i V, który można określić za bezpieczny w celu prawidłowego wykonywania zadań ratowniczych. Zgodnie z tym można uznać, że minimalny stan zmiany służbowej powinien wynosić nie mniej niż 9 etatów. Dlatego naszym zdaniem taki zapis powinien znaleźć się w stosownym paragrafie, szczególnie, że dotyczy to około 300 jednostek ratowniczo-gaśniczych spośród 510 funkcjonujących.
 4. Istotną sprawą dla Związku jest też prawidłowa struktura organizacyjna komórek organizacyjnych komend powiatowych i miejskich. W każdej z nich znajduje się najistotniejsza i największa zarazem komórka organizacyjna: jednostka ratowniczo-gaśnicza. Wykonuje ona podstawowe zadania nałożone na Państwową Straż Pożarną – czyli wykonuje zadania ratownicze. Kierownikiem tej komórki jest Dowódca Jednostki przy pomocy swojego zastępcy. Projektodawca rozporządzenia przewiduje możliwość likwidacji tego stanowiska w komendach kategorii IV i V poprzez połączenie go ze stanowiskiem zastępcy komendanta. Zdaniem Związku pomysł ten jest zły, ponieważ nie spełnia podstawowych norm prawnych oraz burzy organizację komendy z następujących powodów:
 - komendant powiatowy (i jego zastępca) są odpowiedzialni za funkcjonowanie całej jednostki organizacyjnej jaką kierują w ramach swoich uprawnień. Pełnią przy tym funkcje nadzoru i kontroli. Dowódca jednostki to stanowisko wykonawcze, opatrzone jednak odpowiedzialnością prawno-karną za powierzone zadania i ludzi oraz finansową za powierzone mienie. Dowódca Jednostki z mocy prawa, jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo swoich podwładnych i właściwe ich wykształcenie, a także za sprawność sprzętu pożarniczego. Komendant sprawuje nadzór i kontrolę nad powyższym, dlatego naszym zdaniem połączenie tych funkcji tworzy sprzeczność prawną. Ponadto w strukturach komend, pomiędzy komendantem a dowódcą jednostki jest naczelnik (kierownik sekcji) pełniący zadania kontrolne nad funkcjonowaniem jednostki ratowniczo-gaśniczej. W przypadku połączenia funkcji komendanta i dowódcy zajdzie niejasność, czy naczelnik może kontrolować dowódcę jednostki, który jest jego przełożonym.

Prezydium KK wnioskuje, by w przypadku komend kategorii IV i V wprowadzić alternatywny zapis: „zastępca komendanta powiatowego (miejskiego) IV lub V kategorii może mieć powierzone zadania dodatkowe wydziału lub sekcji. Dowódca jednostki ratowniczo-gaśniczej który kieruje jednostką przy pomocy zastępcy, może mieć powierzone dodatkowe zadania innego wydziału lub sekcji.” Intencją powyższego zapisu jest prawidłowość funkcjonowania komendy jako całej struktury organizacyjnej. Przy powyższym zapisie, zastępca

komendanta może przejąć dodatkowo obowiązki naczelnika (kierownika sekcji) służby operacyjnej, co nie będzie kolidowało z jego zadaniami kontroli i nadzoru, zaś dowódca jednostki może mieć powierzone zadania wydziału (sekcji) np. kwatermistrzowskiej, ponieważ i tak de facto jako dowódca jednostki w znacznej większości zadania takie wykonuje.

Stanowisko Prezydium KK nr 4/06

ws. sytuacji pracowników w „Petrobaltic” S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, uwzględniając stanowisko Zarządu Regionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność” oraz Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w firmie „Petrobaltic” S.A., w związku z pozyskaniem informacji o zamiarze zbycia przez Skarb Państwa „resztówki”, tj. ok. 30% akcji „Petrobaltic” S.A. zwraca się do Pana Ministra Skarbu o wstrzymanie ostatecznych decyzji do czasu rozstrzygnięcia sporu związanego z roszczeniami pracowników o akcje „Petrobalticu” lub wykonanie stosownego zabezpieczenia na pakiecie tychże akcji przeznaczonych do nieodpłatnego udostępnienia pracownikom.

Jednocześnie zwracamy się z prośbą o spotkanie z pracownikami „Petrobalticu” w wyżej wymienionej sprawie jak też w kwestiach związanych z dalszym losem spółki.

Decyzja Prezydium KK nr 5/06

ws. zakupu biletów sieciowych na PKP

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 6/06

ws. rejestracji Zakładowej Organizacji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” Kompanii Węglowej S.A.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” na mocy uchwały KK nr 21/05 rejestruje Zakładową Organizację Koordynacyjną NSZZ „Solidarność” Kompanii Węglowej S.A.

ZOK jest zarejestrowana w rejestrze Zakładowych Organizacji Koordynacyjnych pod nr „2”.

Komunikat

Obradujące 10 stycznia 2006 roku w Gdańsku prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", uwzględniając stanowisko Zarządu Regionu Gdańskiego oraz Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" w firmie "Petrobaltic" S.A., w związku z pozyskaniem informacji o zamiarze zbycia przez Skarb Państwa "resztówki", tj. około 30 procent akcji "Petrobaltic" S.A. postanowiło zwrócić się do Ministra Skarbu o wstrzymanie ostatecznych decyzji do czasu rozstrzygnięcia sporu związanego z roszczeniami pracowników o akcje "Petrobalticu" lub wykonanie stosownego zabezpieczenia na pakiecie tychże akcji przeznaczonych do nieodpłatnego udostępnienia pracownikom. Jednocześnie w imieniu pracowników firmy skierowano prośbę się o spotkanie w kwestiach związanych z dalszym losem spółki.

W trakcie posiedzenia prezydium KK zaopiniowało rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (druk nr 27) i projekt autopoprawki z dnia 02.12.2005 r. Poważne wątpliwości budzi, wyrażona w uzasadnieniu do opiniowanego projektu, koncepcja całkowitego odejścia od formuły przedsiębiorstwa państwowego. Nawet uznanie, że ustawa z 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych jest "przestarzała", nie uprawnia do tak istotnej zmiany dotychczasowej formuły "publicznej własności" w stosunkach gospodarczych. Rzeczą dotyczy ponad tysiąca przedsiębiorstw znajdujących się w zróżnicowanej sytuacji

ekonomicznej i finansowej. Związek nie zgadza się także na likwidację prawa do wniesienia sprzeciwu wobec komercjalizacji przedsiębiorstwa lub wniesienia go do spółki Skarbu Państwa. Obligatoryjna zmiana formy prawnej przedsiębiorstwa państwowego w spółkę spowoduje istotne zmiany w zakresie zbiorowego prawa pracy. Prowadzi ona do likwidacji organów samorządu załogi i zmiany pozycji zakładowych organizacji związkowych. Należy podkreślić, że projekt ustawy likwidujący instytucję sprzeciwu nie wprowadza żadnych innych możliwości, po stronie "pracowniczych" organów przedsiębiorstwa, sformalizowanego zajęcia stanowiska w sprawie komercjalizacji lub wniesienia przedsiębiorstwa państwowego do jednoosobowej spółki Skarbu Państwa. NSZZ "Solidarność" sprzeciwia się również projektowi rozciągnięcia nadzoru Ministra Skarbu Państwa nad wszystkimi przedsiębiorstwami państwowymi i spółkami Skarbu Państwa nadzorowanymi dzisiaj przez ministrów właściwych ze względu na przedmiot działalności przedsiębiorstwa państwowego lub spółki. Dotyczy to w szczególności: PP "Porty Lotnicze", przedsiębiorstw przemysłu podlegającego nadzorowi Ministra Obrony Narodowej, PUP Poczta Polska, PKP S.A., przedsiębiorstw górniczych. W wielu przedsiębiorstwach prowadzone są działania restrukturyzacyjne, których powodzenie zależy od kontynuacji procesu decyzyjnego właściwych ministrów resortowych. Przy tym w projekcie ustawy i autopoprawce brak jakichkolwiek pomysłów rozwiązań prozatrudnieniowych. W tej sytuacji prezydium KK wnioskuje o dokonanie zmiany projektu ustawy i autopoprawki z uwzględnieniem opinii i uwag szczegółowych związku.

Prezydium KK na wniosek Krajowej Sekcji Pożarnictwa NSZZ "Solidarność" negatywnie zaopiniowało projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji *ws. organizacji komend wojewódzkich oraz komend powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej*. Zastrzeżenia budzą m. in. rozwiązania pozostawiające zbyt duży margines interpretacyjny dla komend powiatowych i miejskich oraz jednostek ratowniczo-gaśniczych - dla których zapisy powinny być precyzyjne i nie budzące wątpliwości.

Zbigniew Kruszyński zrelacjonował członkom prezydium przebieg prac w Komisji Trójstronnej nad projektami ustaw dotyczących informacji i konsultacji z pracownikami.

Zapoznano się także z projektami uchwał *ws. wyborów delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów na kadencję 2006-2010* oraz *ws. członkostwa, jego kontynuacji oraz zawieszenia członkostwa w NSZZ "Solidarność"* przygotowanymi na styczniowe posiedzenie Komisji Krajowej.

Jerzy Langer przedstawił oferty dotyczące organizacji XX Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ "Solidarność", planowanego na jesień tego roku, złożone przez regiony Pomorza Zachodniego, Ziemi Łódzkiej, Wielkopolski Południowej oraz Dolnego Śląska.

Prezydium KK podjęło decyzję o rejestracji Zakładowej Organizacji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" w Kompanii Węglowej S.A.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 17.01.2006 R.

Decyzja Prezydium KK nr 7/06

ws. opinii o projektach rozporządzeń RM oraz MPiPS w sprawie zmiany rozporządzeń dotyczących zasad wynagradzania pracowników państwowej sfery budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przyjmuje do wiadomości zmiany w projektach rozporządzeń:

- I. Rady Ministrów zmieniających rozporządzenia w sprawie:
 1. zasad wynagradzania pracowników nie będących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek,

2. zasad wynagradzania pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędach gmin, starostwach powiatowych i urzędach marszałkowskich,
 3. zasad wynagradzania pracowników samorządowych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych jednostek samorządu terytorialnego.
- II. Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniających rozporządzenia w sprawie:
1. ustalenia wysokości wynagrodzenia za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
 2. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach sfery budżetowej działających w zakresie budownictwa i gospodarki przestrzennej,
 3. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w jednostkach sfery budżetowej działających w zakresie kultury fizycznej i turystyki,
 4. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach państwowej sfery budżetowej,
 5. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach sfery budżetowej działających w zakresie ochrony środowiska, zasobów naturalnych i leśnictwa,
 6. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych Ochotniczych Hufców Pracy,
 7. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w Ośrodku Studiów Wschodnich,
 8. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach sfery budżetowej działających w zakresie rolnictwa i gospodarki żywnościowej,
 9. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w Biurze Obsługi Transportu Międzynarodowego oraz Resortowym Ośrodku Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej,
 10. zasad wynagradzania za pracę pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych sfery budżetowej resortu spraw wewnętrznych i administracji,
 11. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla niektórych pracowników cywilnych i więziennictwa,
 12. zasad wynagradzania pracowników placówek naukowych, pomocniczych placówek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk,
 13. zasad wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń dla pracowników nie będących nauczycielami, zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych prowadzonych przez organy administracji rządowej oraz w Biurze Uznawalności Wychowania i Wymiany Międzynarodowej,
 14. zasad wynagradzania za pracę pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach sfery budżetowej działających w ochronie zdrowia.

Zmiany polegają na opracowaniu nowych tabel zawierających podwyższone stawki wynagrodzenia zasadniczego. Umożliwią one dokonanie od dnia 1 stycznia 2006 r. podwyżek wynagrodzeń pracowników objętych rozporządzeniami.

Jednocześnie Prezydium KK przypomina, że rząd premiera Marka Belki przyjął przy konstrukcji projektu ustawy budżetowej na 2006 r. wzrost wynagrodzeń pracowników pań-

stwowej sfery budżetowej tylko na poziomie planowanego wzrostu cen towarów i usług tj. 1,5%. Propozycję tę rząd utrzymał wbrew woli partnerów społecznych w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych zarówno organizacji związków zawodowych (proponowały 5% wzrostu) jak i organizacji pracodawców (proponowały 2,5% wzrostu).

Decyzja Prezydium KK nr 8/06

ws. Fundacji Gospodarczej w Gdyni

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 9/06

ws. ugody z Miastem Stołecznym Warszawa dot. zwrotu nakładów na budynek Oboźna 7 w Warszawie

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 10/06

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 11/06

ws. nagłośnienia dla Szkoły Podstawowej w Wąglikowicach

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 12/06

ws. wniosku do RKFS o refundację kosztów transportu

(do użytku służbowego)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w oparciu o par. 8 pkt 2e regulaminu Krajowego Funduszu Strajkowego występuje do Krajowej Rady Funduszu Strajkowego o refundację 100% kosztów transportu poniesionych na demonstrację w Strasburgu w dniu 14 lutego 2006 r.

Komunikat

W dniu 17 stycznia 2006 roku w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", podczas którego zaopiniowano pakiet siedemnastu projektów rozporządzeń Rady Ministrów oraz Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie zmiany rozporządzeń dotyczących zasad wynagradzania pracowników państwowej sfery budżetowej. Proponowane zmiany polegają na opracowaniu nowych tabel zawierających podwyższone stawki wynagrodzenia zasadniczego. Umożliwią one dokonanie od dnia 01 stycznia 2006 r. podwyżek wynagrodzeń pracowników objętych rozporządzeniami. Przyjmując je do wiadomości prezydium KK przypomniało jednocześnie, że rząd premiera Marka Belki przyjął przy konstrukcji projektu ustawy budżetowej na 2006 r. wzrost wynagrodzeń pracowników państwowej sfery budżetowej tylko na poziomie planowanego wzrostu cen towarów i usług,

tj. 1,5 proc. Propozycję tę rząd utrzymał wbrew woli partnerów społecznych w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, zarówno organizacji związków zawodowych (proponowały 5 proc. wzrostu) jak i organizacji pracodawców (proponowały 2,5 proc. wzrostu).

Podczas posiedzenia omówiono bieżącą sytuację w kraju oraz sektorach branżowych związku. Zapoznano się także z informacją o przebiegu konfliktu w fabryce Frito Lay w Grodzisku Mazowieckim oraz zaplanowanej na 18 stycznia pikiecie protestacyjnej przed siedzibą koncernu PepsiCo w Warszawie.

Uzgodniono również projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zaplanowanych na 24-25 stycznia br. w Gdańsku.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy K*

POSIEDZENIE Z DN. 23.01.2006 R.

Decyzja Prezydium KK nr 13/06

ws. opinii o projekcie ustawy MTiB o wsparciu finansowym rodzin w nabywaniu własnego mieszkania

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy Pełnomocnika Rządu ds. Rządowego Programu Budownictwa Mieszkaniowego w Ministerstwie Transportu i Budownictwa o wsparciu finansowym rodzin w nabywaniu własnego mieszkania:

- 1) Art. 2 pkt 11 – definicja domu jednorodzinnego powinna być skorelowana z prawem budowlanym.
- 2) Art. 5 – preferencyjny kredyt na mieszkania własnościowe powinien być dostępny także dla nabywających mieszkanie na rynku wtórnym. Tylko wówczas można będzie liczyć na prawdziwy ruch na rynku mieszkań i optymalizację zasiedlenia istniejących a większość środków i tak trafi na rynek nowych mieszkań, ponieważ zbywający mieszkania uczynią to po to by nabyć lokal o lepszym standardzie. Ograniczający zapis będzie jedynie służył celom minimalizacji skutków budżetowych.
- 3) Art. 13 – przy zmianach w ustawie z dnia 5 grudnia 2002 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów mieszkaniowych o stałej stopie procentowej (Dz. U. nr 230, poz. 1922, z późn. zm.) należy pamiętać, że ustawa ta w Art. 14 stanowi że kredytów o stałej stopie procentowej udziela się do dnia 31 grudnia 2005 r. Należy przedłużyć ten termin.

Podstawowa trudność w ocenie proponowanych rozwiązań to „wyrwanie” projektu z kontekstu. Nie można ocenić jak ma działać rządowy program mieszkaniowy w sytuacji, gdy prace nad nim trwają. Tylko sumowanie efektów różnych rodzajów realizacji celu (mieszkania i domy, własnościowe i na wynajem, komunalne oraz socjalne itd.) może dać zapowiadany i potrzebny efekt - to jest istotny wzrost ilości oddawanych mieszkań.

Prezydium KK wnosi o porównanie obciążeń finansowych rodziny (np. 3 osobowej) pozyskującej mieszkanie o powierzchni 50m²:

- własnościowe w dzisiejszej sytuacji i po wprowadzeniu ustawy
- spółdzielcze własnościowe i lokatorskie
- na wynajem w TBS
- na wynajem komunalne.

W ocenie skutków regulacji (OSR) brak danych szacunkowych o ile w kolejnych latach wzrośnie dzięki temu rozwiązaniu ustawowemu ilość budowanych mieszkań.

Decyzja Prezydium KK nr 14/06

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MSWiA w sprawie określenia stanowisk służbowych w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, maksymalnych stopni przypisanych do poszczególnych stanowisk oraz dodatkowych wymagań kwalifikacyjnych, jakim powinni odpowiadać strażacy na określonych stanowiskach służbowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje negatywnie projekt zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia stanowisk służbowych w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, maksymalnych stopni przypisanych do poszczególnych stanowisk oraz dodatkowych wymagań kwalifikacyjnych, jakim powinni odpowiadać strażacy na określonych stanowiskach służbowych.

Uzasadnienie

Przedłożona ocena negatywna ww. projektu rozporządzenia spowodowana jest tym że:

- projekt generalnie nie zmienia struktury kwalifikacyjnej stanowisk oraz nie określa ich charakteru. Przedstawione tabele kwalifikacyjne mają istotną wadę polegającą na „wymieszaniu” lub na nie rozróżnianiu w tabelach kwalifikacyjnych stanowisk stricte służbowych (funkcjonariuszy), stanowisk, które można zakwalifikować jako tzw. wymienne (funkcjonariusz pracownik cywilny) oraz stanowisk cywilnych.
- proponowane zapisy są niejasne i powodować będą dalsze wykorzystywanie etatów funkcjonariuszy do prac w szeroko rozumianej administracji, zamiast w służbie liniowej. Projekt posiada również bardzo istotną wadę w części określającej stanowiska służbowe dla pracowników szkół pożarniczych, w tym Szkoły Głównej Służby Pożarniczej. Poprzez fakt wprowadzenia stanowisk cywilnych do tabeli stanowisk służbowych, co nie jest konieczne, ogranicza się ilość etatów dla służby liniowej. Powyższe powoduje ich nieracjonalne wykorzystywanie. Projekt rozszerza katalog stanowisk nie związanych ze służbą liniową a obracających się w sferze stanowisk administracyjnych, zamiast ich ilość pomniejszać.
- w projekcie (w dalszym ciągu) znajdują się wręcz kuriozalne propozycje stanowisk „mundurowych” – np. Dyrektor biblioteki głównej w Szkole Głównej Służby Pożarniczej. Stanowisko to jest stanowiskiem wybitnie cywilnym, nie mającym nic wspólnego ze służbą pożarniczą-liniową.
- projekt ten nie może istnieć w oderwaniu od założeń konstrukcji struktury formacji założonej przez nowe kierownictwo oraz od rozporządzenia MSWiA w sprawie organizacji komend wojewódzkich PSP oraz komend powiatowych (miejskich) PSP. Ponieważ, obydwie rzeczy są w fazie przygotowawczej, to trudno ocenić pozytywnie projekt „kwalifikacyjny”, ponieważ, nie ma możliwości porównania, czy odnosi się on do założonych nowych wymagań strukturalno – organizacyjnych, czy też nie.

Reasumując: przedłożenie projektu kwalifikacyjnego do zaopiniowania bez przedstawienia założeń strukturalnych oraz założeń reorganizacyjnych formacji pod kątem racjonalizacji i zwiększenia jej efektywności, stwarza wrażenie stawiania domu od dachu – zamiast od fundamentów.

Proponowany projekt rozporządzenia nie wnosi nowych rozwiązań, jest nadal nieczytelny oraz nie posiada elementów koniecznych do poprawienia funkcjonowania służby. Biorąc jednocześnie pod uwagę fakt, że Komendant Główny PSP opracowuje w chwili obecnej nowy wariant projektu rozporządzenia „kwalifikacyjnego”, można przyjąć, że sam autor uznał, go za wadliwy, co tym bardziej utrzymuje w przekonaniu, że opinia może być tylko negatywna.

Przedstawione rozwiązania, w znacznej części nie spełniają oczekiwań NSZZ „Solidarność”

Komunikat

Podczas posiedzenia prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" w dniu 23 stycznia 2006 roku w Gdańsku zaopiniowano projekt ustawy Ministerstwa Transportu i Budownictwa o wsparciu finansowym rodzin w nabywaniu własnego mieszkania zwracając m. in. uwagę, że preferencyjny kredyt na mieszkania własnościowe powinien być dostępny także dla nabywających mieszkanie na rynku wtórnym. Tylko wówczas można będzie liczyć na prawdziwy ruch na rynku mieszkań i optymalizację zasiedlenia istniejących mieszkań, a większość środków i tak trafi na rynek nowych mieszkań, ponieważ zbywający mieszkania czynią to po to, by nabyć lokal o lepszym standardzie.

Prezydium KK negatywnie oceniło projekt zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji *ws. określenia stanowisk służbowych w jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej* stwierdzając, iż zasadniczo nie zmienia on struktury kwalifikacyjnej stanowisk oraz nie określa ich charakteru. Przedstawione tabele kwalifikacyjne mają istotną wadę polegającą na "wymieszaniu" lub nie rozróżnianiu stanowisk *stricto* służbowych (funkcjonariuszy), stanowisk dających się zakwalifikować wymiennie (funkcjonariusz / pracownik cywilny) oraz stanowisk cywilnych. Tak nieprecyzyjne zapisy będą powodować dalsze wykorzystywanie etatów funkcjonariuszy do prac w szeroko rozumianej administracji, zamiast w służbie liniowej. Jednocześnie przypomniano, że powstaje projekt rozporządzenia MSWiA w sprawie organizacji komend wojewódzkich i powiatowych (miejskich) PSP, co utrudnia ocenę projektu "kwalifikacyjnego" - nie dając szansy porównania, czy odnosi się on do nowych wymagań strukturalno-organizacyjnych, czy też nie.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

POSIEDZENIE Z DN. 26.01.2006 R.

Decyzja Prezydium KK nr 15/06

ws. sprzedaży nieruchomości

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 16/06

ws. opinii do obywatelskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zapoznało się z obywatelskim projektem ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw przedstawionym do zaopiniowania w dniu 24 stycznia 2006 r. Oceniając jako korzystne propozycje rozwiązań prawnych dotyczących uprawnień emerytalnych osób urodzonych w latach 1949-1968, Prezydium KK stwierdza, że nie może w pełni poprzeć tego projektu, gdyż nie zawiera on propozycji dotyczących wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze.

Projekt zawiera jedynie propozycję częściowego rozwiązania problemu zabezpieczenia emerytalnego tych osób. Jego zasadniczym mankamentem jest to, że proponując nowe zasady zabezpieczenia emerytalnego osób urodzonych w latach 1949-1968, którzy rozpoczęli pracę przed 1999 r. jednocześnie pozbawia pozostałe grupy ubezpieczonych zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze szczególnych uprawnień emerytalnych. Będą oni nabywać prawo do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym.

Problem odpowiedniego zabezpieczenia emerytalnego wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze bez względu na datę urodzenia oraz termin rozpoczęcia takiej pracy wymaga kompleksowego rozwiązania. Wśród osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale rośnie bowiem odsetek osób urodzonych po 1948 r., którzy podjęli tę pracę po 1999 r. lub podejmą ją w najbliższych latach.

Prezydium KK pragnie jednocześnie zauważyć, że zawarte w projekcie propozycje:

- objęcia wszystkich ubezpieczonych, którzy rozpoczęli wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999 r. prawem do emerytury w obniżonym wieku obliczanej według dotychczasowych zasad (koncepcja tzw. opcji zerowej),
- wprowadzenia rejestru zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- stworzenia tym pracownikom możliwości wycofania się z dwufilarowego mechanizmu finansowania przyszłej emerytury,

są zgodne z postulatami zgłaszanymi wcześniej przez NSZZ „Solidarność”.

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DN. 25.01.2006 R.

Uchwała KK nr 1/06

ws. upoważnienia Rad Krajowych Sekretariatów Branżowych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 41 ust. 3 pkt 4 Statutu NSZZ „Solidarność” postanawia, co następuje:

§ 1

1. Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" upoważnia rady krajowe jako organy wskazanych w § 2 krajowych sekretariatów branżowych do reprezentowania Związku w zakresie problematyki związanej z funkcjonowaniem danej branży wobec władz państwowych. Upoważnienie to obejmuje w szczególności:
 - a) nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z właściwymi rzeczowo w ramach danej branży organami władzy państwowej mających na celu wzajemną wymianę informacji,
 - b) konsultowanie wszelkich zamierzeń, planów i projektów podejmowanych przez właściwe rzeczowo w ramach danej branży organy władzy państwowej, a mających istotny wpływ na sytuację pracowników danej branży,
 - c) opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych w zakresie objętym zadaniami sekretariatów branżowych po przekazaniu ich radom sekretariatów przez Komisję Krajową.
2. Przedstawiane przez rady sekretariatów wobec organów władzy państwowej opinie, stanowiska, apele muszą być przekazywane do wiadomości Komisji Krajowej oraz muszą być zgodne z odpowiednimi uchwałami, decyzjami, stanowiskami, opiniami, apelami Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” oraz Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

§ 2

1. Upoważnionymi w myśl § 1 do wskazanych czynności są rady krajowe następujących krajowych sekretariatów branżowych:
 - 1) Sekretariatu Przemysłu Lekkiego,
 - 2) Sekretariatu Górnictwa i Energetyki,
 - 3) Sekretariatu Metalowców,
 - 4) Sekretariatu Przemysłu Spożywczego,
 - 5) Sekretariatu Nauki i Oświaty,
 - 6) Sekretariatu Rolnictwa,
 - 7) Sekretariatu Budownictwa i Przemysłu Drzewnego,
 - 8) Sekretariatu Przemysłu Chemicznego,
 - 9) Sekretariatu Łączności,
 - 10) Sekretariatu Transportowców,
 - 11) Sekretariatu Służb Publicznych,
 - 12) Sekretariatu Kultury i Środków Przekazu,
 - 13) Sekretariatu Banków, Handlu i Ubezpieczeń,
 - 14) Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa,
 - 15) Sekretariatu Ochrony Zdrowia.
2. W zakresie problematyki związanej z funkcjonowaniem Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów korzysta on z upoważnień, o których mowa w niniejszej uchwale, analogicznie jak krajowe sekretariaty branżowe wymienione w ust. 1.

§ 3

Niniejsze upoważnienie nie może być przekazywane innym strukturom związku, natomiast o uzgodnieniach na mocy postanowienia § 41 ust. 3 pkt 3 Statutu NSZZ „Solidarność” należy powiadomić Komisję Krajową.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała KK nr 2/06

ws. członkostwa, jego kontynuacji oraz zawieszenia członkostwa w NSZZ „Solidarność”

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 61 ust. 2 i wypełniając postanowienia § 10 ust. 5 i § 12 ust. 3 Statutu NSZZ „Solidarność” postanawia, co następuje:

Zasady ogólne członkostwa w Związku

§ 1

1. Ilekroć w uchwale jest mowa o Statucie, należy przez to rozumieć obowiązujący Statut NSZZ „Solidarność”.

2. Ilekroć w uchwale mowa jest o organizacji zakładowej to postanowienia tego przepisu stosuje się odpowiednio do organizacji międzyzakładowej, w tym terenowej organizacji Związku, o której mowa jest w § 19 ust. 5 Statutu.
3. Ilekroć w uchwale mowa jest o komisji zakładowej to postanowienia tego przepisu stosuje się odpowiednio do władzy wykonawczej organizacji międzyzakładowej.

§ 2

1. Członkostwo w Związku możliwe jest tylko poprzez przynależność do organizacji zakładowej. W przypadku osób będących w stosunku pracy, członkostwo w Związku może być realizowane tylko poprzez przynależność do organizacji zakładowej obejmującej swoim działaniem pracodawcę, u którego ta osoba jest zatrudniona. Nie dotyczy to członków Związku zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Związku wybranych na funkcje związkowe, które mają być wykonywane w ramach stosunku pracy z wyboru, jeżeli z wyboru wynika obowiązek wykonywania pracy w charakterze pracownika.
2. Każdy członek Związku może należeć wyłącznie do jednej organizacji zakładowej, niezależnie od liczby tytułów uprawniających do członkostwa w Związku.
3. Członkostwo w Związku nabywa się z momentem przyjęcia, uchwałą komisji zakładowej, deklaracji członkowskiej.
4. Władza wykonawcza organizacji zakładowej przed przyjęciem nowych członków zatrudnionych u pracodawcy dotychczas nie objętego działalnością tej organizacji ma obowiązek sprawdzić w zarządzie regionu, czy dany pracodawca nie jest objęty działalnością innej organizacji zakładowej.

Członkostwo w zakładowej organizacji koordynacyjnej

§ 3

1. Członkostwo w zakładowej organizacji koordynacyjnej możliwe jest tylko poprzez przynależność do jednej z organizacji zakładowych, będących wewnętrzną jednostką organizacyjną tej zakładowej organizacji koordynacyjnej. Członkowie Związku, zrzeszeni w zakładowej organizacji koordynacyjnej, przypisani są jednocześnie do jednej z wyżej wymienionych organizacji zakładowych.
2. Wniosek o przyjęcie w poczet członków rozpatruje komisja zakładowa właściwej miejscowo organizacji zakładowej, będącej wewnętrzną strukturą zakładowej organizacji koordynacyjnej, zgodnie z udzielonymi jej uprawnieniami, na podstawie § 3 ust. 1 pkt 2 lit. c Uchwały KK nr 9/05.
3. Pozbawienie członkostwa lub skreślenia z rejestru członków osoby zrzeszonej w zakładowej organizacji koordynacyjnej następuje w wyniku uchwały podjętej – z zachowaniem postanowień § 13 Statutu - przez komisję zakładową właściwej miejscowo organizacji zakładowej, będącej wewnętrzną strukturą tej zakładowej organizacji koordynacyjnej.
4. Wykreślenie przez zarząd regionu, z rejestru organizacji zakładowych, organizacji będącej wewnętrzną jednostką organizacyjną zakładowej organizacji koordynacyjnej nie powoduje ustania członkostwa zrzeszonych w niej członków. W takim przypadku zakładowa komisja koordynacyjna wskazuje tym członkom organizację zakładową, będącą jej wewnętrzną jednostką organizacyjną, właściwą dla kontynuowania członkostwa.

Kontynuacja przynależności do podstawowej jednostki organizacyjnej Związku, po zmianie obszaru jej działania

§ 4

1. Członek Związku, którego dotychczasowa organizacja zakładowa zmieniła obszar działania w wyniku przekształceń strukturalnych pracodawcy i nie obejmuje już jego miejsca lub zakładu pracy, może, w celu kontynuacji członkostwa w Związku, podjąć następujące działania:
 - 1) w przypadku gdy, po przekształceniach strukturalnych pracodawcy, jego miejsce lub zakład pracy nie jest objęty działalnością żadnej podstawowej jednostki organizacyjnej Związku, ma do wyboru :
 - a) pozostać członkiem dotychczasowej organizacji zakładowej, jeżeli komisja zakładowa wyrazi na to zgodę. Wówczas dotychczasowa organizacja zakładowa rozszerza swój zakres działania na nowy zakład pracy i przekształca się w organizację międzyzakładową;
 - b) złożyć deklarację członkowską w dowolnie wybranej przez siebie organizacji zakładowej, działającej na terenie danego regionu. Po przyjęciu danej osoby w poczet członków, organizacja przyjmująca rozszerza swój dotychczasowy zakres działania na nowego pracodawcę zatrudniającego tę osobę i przekształca się w organizację międzyzakładową, jeżeli dotychczas stanowiła organizację zakładową;
 - c) podjąć inicjatywę utworzenia samodzielnej organizacji zakładowej, zgodnie z postanowieniami § 20 Statutu.
 - 2) w przypadku, gdy, po przekształceniach strukturalnych pracodawcy, jego miejsce lub zakład pracy jest objęty działalnością innej organizacji zakładowej, wówczas przenosi swoją deklarację członkowską do tej organizacji i staje się jej członkiem z mocy prawa. Oznacza to, że w takim przypadku komisja zakładowa nie może odmówić mu prawa do kontynuowania członkostwa w Związku.
2. Komisja zakładowa, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, ma prawo odmówić przyjęcia w poczet swoich członków osoby, o której mowa w tym punkcie. Przyjęcie lub odmowa przyjęcia w poczet członków organizacji zakładowej, powinno nastąpić w terminie nie dłuższym niż 30 dni od złożenia deklaracji członkowskiej. Nie podjęcie decyzji w tym terminie jest równoznaczne z decyzją odmawiającą przyjęcia w poczet członków organizacji zakładowej. Decyzja komisji zakładowej odmawiająca przyjęcia w/w osoby do organizacji zakładowej jest ostateczna.
3. W przypadku braku zgody na rozszerzenie zakresu działania organizacji zakładowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, lub odmowy przyjęcia do organizacji zakładowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, członek Związku ma prawo zwrócić się o pomoc do właściwego zarządu regionu. Zarząd regionu ma obowiązek, w terminie 30 dni od momentu przyjęcia tego faktu do wiadomości, wskazania organizacji zakładowej, w której będzie mógł on kontynuować swoje członkostwo.

Szczególne postanowienia dotyczące członkostwa

§ 5

Komisja zakładowa z chwilą przyjęcia nowego członka Związku, zatrudnionego u pracodawcy nie objętego działalnością Związku – podejmuje uchwałę o przekształceniu się w organizację międzyzakładową i rozszerza zasięg działania danej organizacji na tego pracodawcę. O fakcie tym musi ona poinformować danego pracodawcę oraz zarząd regionu, w którym organizacja zakładowa jest zarejestrowana.

§ 6

1. Członkostwo w NSZZ „Solidarność” osoby oddelegowanej lub urlopowanej, w związku z pełnionymi funkcjami związkowymi lub publicznymi, musi wiązać się z przynależnością do organizacji zakładowej, obejmującej swoją działalnością zakład pracy, z którego osoba ta jest oddelegowana lub urlopowana.
2. W przypadku likwidacji podstawowej jednostki organizacyjnej, członek Związku może kontynuować członkostwo w innej, dowolnie wybranej organizacji, której władza wykonawcza podejmie uchwałę o wpisaniu go w rejestr członków, z zastrzeżeniem postanowień § 3 ust. 4. Przystąpienie do innej podstawowej jednostki organizacyjnej Związku winno nastąpić w terminie nie dłuższym, niż 3 miesiące od daty wyrejestrowania likwidowanej organizacji przez zarząd regionu lub Komisję Krajową w przypadku wyrejestrowania zakładowej organizacji koordynacyjnej. Po upływie powyższego terminu, członkostwo w Związku ustaje z mocy prawa.

§ 7

1. Emeryci, renciści i bezrobotni mogą pozostać nadal członkami organizacji zakładowej obejmującej swoim działaniem ostatniego pracodawcę lub kontynuować członkostwo w Związku w dowolnej organizacji zakładowej, która przyjmie ich deklarację członkowską; w tym mogą należeć do organizacji międz Zakładowej, zrzeszającej wyłącznie osoby niepozostające w stosunku pracy, zgodnie z postanowieniami § 19 ust. 5 Statutu.
2. Z chwilą zatrudnienia się bezrobotnego członka Związku, u pracodawcy objętego działalnością podstawowej jednostki organizacyjnej Związku, może on kontynuować członkostwo tylko poprzez przystąpienie do tej organizacji, zgodnie z postanowieniami § 8 ust. 1 Statutu oraz § 2 ust. 1 i 2 niniejszej uchwały.
3. Podstawowa jednostka organizacyjna Związku, obejmująca swoją działalnością danego pracodawcę, nie może odmówić prawa do kontynuowania członkostwa w Związku bezrobotnemu członkowi Związku, zatrudnionemu przez tego pracodawcę lub członkowi Związku, którego zakład pracy, w wyniku przekształceń strukturalnych pracodawców, został objęty działalnością tej organizacji.

§ 8

1. W przypadku zatrudnienia u kilku pracodawców, objętych działalnością różnych podstawowych jednostek organizacyjnych Związku, członek Związku ma obowiązek poinformować o tym fakcie władze wykonawcze wszystkich jednostek organizacyjnych Związku obejmujących swoim działaniem tych pracodawców.
2. Członek Związku, który pozostaje w kilku stosunkach pracy, jest reprezentowany u danego pracodawcy przez jednostkę organizacyjną Związku obejmującą swoim zasięgiem działania danego pracodawcę. Członek Związku świadczący prace również na innych podstawach niż stosunek pracy, jest reprezentowany u danego pracodawcy przez jednostkę organizacyjną Związku obejmującą swoim zasięgiem działania danego pracodawcę, jeżeli wyrazi on taką wolę.

Zasady ogólne zawieszenia członkostwa w Związku

§ 9

1. Zawieszenie członkostwa w Związku polega na utracie przez określony czas praw przysługujących członkowi Związku z jednoczesnym zwolnieniem z wykonywania obowiązków członkowskich. Zawieszenie członkostwa następuje ze względów formalnych, w przypadku zaistnienia przeszkód prawnych w przynależności do związków zawodowych, wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa, albo, gdy wymaga tego specyfika pełnionych funkcji publicznych.

2. W okresie zawieszenia członkostwa osoba, której to dotyczy, nie jest członkiem Związku w rozumieniu postanowień Statutu.

Zawieszenie członkostwa

§ 10

1. Zawieszenie członkostwa w Związku może nastąpić wyłącznie w przypadku zaistnienia, co najmniej jednej z niżej wymienionych przyczyn:
 - 1) zgodnie z przepisami prawa powszechnego funkcja publiczna, którą pełni lub będzie pełnił członek Związku nie może być łączona z członkostwem w związkach zawodowych lub zgodnie z tymi przepisami, osoba taka może należeć wyłącznie do związku zawodowego wskazanego właściwym przedmiotowo przepisem ustawy.
 - 2) zgodnie z przepisami prawa powszechnego stanowisko, które zajmuje lub będzie zajmował członek Związku u pracodawcy bez względu na jego rodzaj - objęte jest zakazem przynależności do związków zawodowych lub osoba taka – w świetle przepisów prawa powszechnego może wyłącznie należeć do związku zawodowego wskazanego w tych przepisach.
 - 3) Członek Związku został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej.
2. Członek Związku, spełniający kryteria ust. 1. pkt 1 i 2, ma prawo wystąpić z pisemnym wnioskiem do władzy wykonawczej podstawowej jednostki organizacyjnej Związku o zawieszenie jego członkostwa w Związku, na okres pełnienia funkcji publicznej lub zajmowania stanowiska, które nie pozwala na przynależność do związku zawodowego.

§ 11

1. Władza wykonawcza podstawowej jednostki organizacyjnej Związku podejmuje uchwałę w sprawie zgody na zawieszenie członkostwa w Związku lub odmowy zawieszenia członkostwa, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od daty złożenia wniosku. Odmowa zawieszenia członkostwa wymaga pisemnego uzasadnienia.
2. Od uchwały odmawiającej zawieszenia członkostwa Związku przysługuje prawo wniesienia odwołania do odpowiedniej władzy stanowiącej, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia. Władza stanowiąca powinna rozpatrzyć odwołanie, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jego wniesienia. Od decyzji podtrzymującej odmowę zawieszenia członkostwa w Związku, składającemu wniosek przysługuje prawo wniesienia odwołania do zarządu regionu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania pisemnej uchwały wraz z uzasadnieniem.
3. W razie niepodjęcia odpowiedniej uchwały przez władzę wykonawczą lub władzę stanowiącą, w terminach określonych w ust. 1 i 2, składającemu wniosek przysługuje prawo wniesienia odwołania bezpośrednio do zarządu regionu, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia bezskutecznego upływu tych terminów.
4. Zarząd regionu jest zobowiązany do podjęcia decyzji w sprawie zawieszenia członkostwa w Związku, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania odwołania. Decyzja zarządu regionu w sprawie zawieszenia członkostwa w Związku jest ostateczna.

§ 12

W przypadku, którym mowa w § 10 ust.1 pkt 3 zawieszenie członkostwa następuje automatycznie i nie wymaga decyzji władz Związku o których mowa w § 11.

§ 13

W okresie zawieszenia członkostwa osoba, której to dotyczy, jest pozbawiona praw członka Związku, ujętych w postanowieniach § 14 Statutu oraz zwolniona z wykonywania obowiązków członka Związku, ujętych w postanowieniach § 15 Statutu.

§ 14

Okresu zawieszenia członkostwa, nie wlicza się do łącznego okresu przynależności do Związku. Jednakże okres ten nie powoduje przerwy w członkostwie, o którym mowa w § 50 ust. 2 pkt 1 Statutu, co oznacza to, że okres przynależności do Związku zarówno przed zawieszeniem jak i po ustaniu okresu zawieszenia członkostwa liczy się łącznie jako okres przynależności do Związku.

§ 15

1. Z momentem ustania przyczyn, będących podstawą do zawieszenia członkostwa w Związku, osoba, której to dotyczyło, ma obowiązek w terminie 30 dni, powiadomić, o tym fakcie, władzę wykonawczą podstawowej jednostki organizacyjnej Związku, której - przed zawieszeniem członkostwa - była członkiem.

§ 16

Zawieszenie członkostwa w Związku kończy się z chwilą wpływu, do odpowiedniej władzy wykonawczej, pisemnej informacji o ustaniu przyczyn, będących podstawą podjęcia uchwały o zawieszeniu członkostwa w Związku.

§ 17

Od momentu zakończenia okresu zawieszenia członkostwa w Związku osoba, której ono dotyczyło, ponownie nabywa pełne prawa członkowskie, oraz jest zobowiązana do wypełniania wszystkich obowiązków członka Związku.

Postanowienia końcowe

§ 18

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.
2. Traci moc Uchwała KK nr 685/99.

Uchwała KK nr 3/06

ws. regulaminu działania komisji wyborczych

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 61 ust. 2 Statutu NSZZ „Solidarność” ustanawia regulamin działania komisji wyborczych, powoływanych przez władze wykonawcze jednostek organizacyjnych Związku,.

Krajowa Komisja Wyborcza

§ 1

1. Krajowa Komisja Wyborcza, zwana dalej KKW, powoływana jest, zgodnie z postanowieniami § 151 Ordynacji Wyborczej, przez Komisję Krajową na okres kadencji.
2. KKW może powołać spoza swojego składu pełnomocników do nadzorowania posiedzeń wyborczych.

§ 2

1. Zadaniem KKW jest nadzorowanie wyborów:
 - 1) władz organizacji regionalnych,
 - 2) władz krajowych sekretariatów branżowych,
 - 3) władz krajowych sekcji branżowych,
 - 4) władz Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów,
 - 5) władz krajowych sekcji problemowych,
 - 6) władz zakładowych organizacji koordynacyjnych,w tym delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów, na kongres krajowego sekretariatu oraz na walne zebranie delegatów krajowej sekcji.
2. Wybory nadzoruje członek KKW lub upoważniony do tego przez KKW jej pełnomocnik.

§ 3

Ogólne zasady funkcjonowania i podejmowania decyzji przez KKW:

- 1) posiedzenia KKW zwoływane są z jej własnej inicjatywy,
- 2) KKW w sprawach wskazanych w § 152 pkt 7 i § 153 pkt 3 Ordynacji Wyborczej podejmuje uchwały, które stają się prawomocne po upływie terminu, o którym mowa w § 154 ust. 1 Ordynacji Wyborczej.
- 3) uchwały, o których mowa w punkcie 2 podejmowane są zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, przy udziale co najmniej połowy uprawnionych do głosowania,
- 4) KKW ma prawo wydawać stanowiska i opinie jako akty o charakterze niewiążącym,
- 5) w okresie pomiędzy posiedzeniami KKW, bieżącą działalnością KKW kieruje jej Przewodniczący i sekretarz.

Regionalna komisja wyborcza

§ 4

1. Regionalna komisja wyborcza, zwana dalej RKW, powoływana jest, zgodnie z postanowieniami § 83 Ordynacji Wyborczej, przez dany zarząd regionu na okres kadencji.
2. RKW może powołać spoza swojego składu pełnomocników do nadzorowania posiedzeń wyborczych.

§ 5

1. Zadaniem RKW jest nadzorowanie wyborów:
 - 1) władz organizacji zakładowych i międzyzakładowych,
 - 2) władz organizacji wydziałowych, oddziałowych oraz podzakładowych zarejestrowanych w danym regionie,
 - 3) władz zakładowych organizacji koordynacyjnych – na polecenie KKW,
 - 4) władz regionalnych sekretariatów branżowych,
 - 5) władz regionalnych sekcji branżowych,
 - 6) władz regionalnego sekretariatu emerytów i rencistów lub regionalnej sekcji emerytów i rencistów,
 - 7) władz regionalnych sekcji problemowych,

w tym delegatów na walne zebranie delegatów regionu, kongres regionalnego sekretariatu, walne zebranie delegatów regionalnej lub krajowej sekcji oraz na zakładowe zebranie koordynacyjne delegatów.

2. Wybory nadzoruje członek RKW lub upoważniony do tego przez RKW jej pełnomocnik.

§ 6

Ogólne zasady funkcjonowania i podejmowania decyzji przez RKW:

- 1) posiedzenia RKW zwoływane są z jej własnej inicjatywy,
- 2) RKW w sprawach wskazanych w § 84 pkt 9 i § 85 pkt 3 Ordynacji Wyborczej podejmuje uchwały, które stają się prawomocne po upływie terminu, o którym mowa w § 86 Ordynacji Wyborczej.
- 3) uchwały, o których mowa w punkcie 2 podejmowane są zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, przy udziale co najmniej połowy uprawnionych do głosowania,
- 4) RKW ma prawo wydawać stanowiska i opinie jako akty o charakterze niewiążącym,
- 5) w okresie pomiędzy posiedzeniami RKW, bieżącą działalnością RKW kieruje jej Przewodniczący i sekretarz.

Komisja wyborcza sekretariatu branżowego i sekcji branżowej

§ 7

Komisja wyborcza branżowej jednostki organizacyjnej Związku może zostać powołana przez władzę wykonawczą tej branżowej jednostki na okres kadencji.

§ 8

Władza wykonawcza, o której mowa w § 7 ustala zadania, o charakterze pomocniczym, komisji wyborczej branżowej jednostki organizacyjnej w taki sposób, by nie kolidowały z zadaniami odpowiednio Krajowej Komisji Wyborczej lub regionalnej komisji wyborczej nadzorującej posiedzenie wyborcze.

§ 9

Ogólne zasady funkcjonowania komisji wyborczej branżowej jednostki organizacyjnej:

- 1) pierwsze posiedzenie komisji wyborczej branżowej jednostki organizacyjnej zwołuje przewodniczący władzy wykonawczej, o której mowa w § 7, następne posiedzenia komisji wyborczej branżowej jednostki organizacyjnej zwoływane są z jej własnej inicjatywy,
- 2) komisja wyborcza sporządza każdorazowo przed posiedzeniem władzy stanowiącej protokół z aktualnym wykazem wybranych delegatów do tej władzy; kopie tego protokołu przesyła odpowiednio do Krajowej Komisji Wyborczej lub regionalnej komisji wyborczej.
- 3) protokół, o których mowa w punkcie 2 przyjmowany jest zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, przy udziale co najmniej połowy uprawnionych do głosowania.

§ 10

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała KK nr 4/06

ws. zgody na sprzedaż nieruchomości przy ul. 11 listopada w Gdańsku

(do użytku służbowego)

Uchwała KK nr 5/06

ws. wyborów delegatów na KZD na kadencję 2006 – 2010

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że:

1. podstawą do ustalenia liczby delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów przypadającej danemu regionowi w kadencji 2006 – 2010 będzie liczba (średnia arytmetyczna) członków Związku w regionie wyliczona na podstawie liczb członków Związku w latach 2002, 2003, 2004 i 2005 podanych przez zarząd regionu zgodnie z postanowieniami uchwały KK nr 10/2000.
2. Weryfikacja deklarowanej liczby członków Związku w regionie, o której mowa w pkt. 1 odbędzie się zgodnie z postanowieniami uchwały nr 6 XIX KZD.
3. Jeden mandat delegata na Krajowy Zjazd Delegatów kadencji 2006 – 2010 przypada na każde pełne 2.300 członków Związku w regionie. Do tak wyliczonej liczby delegatów przypadających poszczególnym regionom nie wlicza się mandatów delegatów na KZD przypadających przewodniczącym zarządów regionów, rad krajowych sekretariatów branżowych i Krajowego Sekretariatu Emerytów i Rencistów.
4. Walne zebrania delegatów regionu muszą przy dokonywaniu wyboru delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów określić kolejność miejsc mandatowych tak, by można było – w razie potrzeby – zweryfikować według wymienionych wyżej kryteriów liczbę delegatów przypadającą regionowi.
5. Wszelkie zobowiązania składkowe wobec Komisji Krajowej i Krajowego Funduszu Strajkowego za lata 2002 – 2005 muszą być wpłacone najpóźniej do 15 marca. Po upływie tego terminu zostaną obliczone – w sposób określony w uchwale nr 6 XIX KZD – kwoty stanowiące podstawę do weryfikacji liczby delegatów na KZD przypadającej poszczególnym regionom.
6. Tracą moc uchwały KK nr: 583/97, 609/98, 78/02 oraz 87/02.
7. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała KK nr 6/06

ws. organizacji i terminu XX KZD

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że zwyczajna sesja sprawozdawczo-wyborcza Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” odbędzie się w terminie 28-30 września 2006 r. w Szczecinie i powołuje na jej organizatora Mieczysława Jurka.

Komisja Krajowa zobowiązuje Prezydium KK do zawarcia umowy określającej warunki organizacji zjazdu i przeznaczą na ten cel kwotę do 600 000 (sześćset tysięcy) zł.

Komunikat

W dniach 24-25 stycznia 2006 roku obradowała w Gdańsku Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność". Członkowie Komisji Krajowej spotkali się z prezesem Instytutu Pamięci Narodowej Januszem Kurtyką. Podjęto także decyzję o organizacji XX Krajowego Zjazdu Delegatów w Szczecinie. Na koniec dyskutowano o najważniejszych zadaniach związku na koniec mijającej kadencji.

Prezes Janusz Kurtyka pytany o skalę inwigilacji związku w latach 1980-1989 stwierdził, że pełna odpowiedź na ten temat nie jest dzisiaj możliwa. Przybliżyć można jedynie okres tzw. karnawału "Solidarności", czyli od sierpnia 1980 do grudnia 1981 roku. W grudniu 1980 roku służby bezpieczeństwa miały założonych ponad 100 spraw obiektowych (obejmujących konkretne osoby, grupy osób lub całe struktury) związanych z "Solidarnością". W tym

samym czasie we wszystkich strukturach związku, począwszy od poziomu komisji zakładowych, miały około 350 "figurantów". Natomiast na początku 1981 roku funkcjonowało w "Solidarności" już 1500 tajnych współpracowników. W tym 5 członków Komisji Krajowej oraz 12 mających nieregularny dostęp do jej posiedzeń. Na pytanie o możliwe ujawnienie dzisiaj wszystkich tych współpracowników Janusz Kurtyka odpowiedział, że Instytut Pamięci Narodowej nie jest instytucją lustracyjną. Tak więc, związek czy inne organizacje nie może zwracać się do IPN z zapytaniem o agenturę. Nie ma takiego mechanizmu prawnego. Pozostają wyłącznie zapytania indywidualne i jedyną ścieżką jest działalność założonych przez te osoby stowarzyszeń osób pokrzywdzonych ujawniających agentów w oparciu o noty IPN - tak, jak to miało miejsce w Rzeszowie czy Małopolsce.

Podczas posiedzenia Komisja Krajowa zdecydowała, że XX Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność" odbędzie się 28-30 września tego roku w Szczecinie. Na organizatora zjazdu powołano Mieczysława Jurka, przewodniczącego Zarządu Regionu Pomorze Zachodnie. Przypomnijmy, że z uwagi na kończącą się kadencję będzie to zjazd sprawozdawczo-wyborczy.

Komisja Krajowa przegłosowała też uchwały dotyczące: zasad wyborów delegatów na KZD na najbliższą kadencję; regulaminu działania komisji wyborczych; członkostwa i jego kontynuacji oraz zawieszenia.

Skarbnik KK Stefan Kubowicz omówił założenia do budżetu Komisji Krajowej na 2006 rok. Natomiast przewodniczący Rady Krajowego Funduszu Strajkowego Józef Mozolewski przedstawił informację o finansach Funduszu za rok 2005.

Podjęto także uchwałę upoważniającą rady krajowych sekretariatów branżowych do reprezentowania związku w zakresie problematyki związanej z funkcjonowaniem danej branży wobec władz państwowych.

Obrady Komisji Krajowej zakończyła dyskusja o sytuacji w kraju i problemach stojących przed związkiem w najbliższych miesiącach. Najistotniejsze kwestie to sprawa emerytur pomostowych oraz propozycja zawarcia nowej umowy społecznej. Przewodniczący Janusz Śniadek poinformował, że eksperci "Solidarności" opracowują projekt ustawy o emeryturach pomostowych. Jeśli zaś chodzi o nową umowę społeczną, członkowie KK zgodnie uznali, że stronami ją zawierającymi muszą być pracodawcy, związki zawodowe i stabilny rząd. Patronat nad umową winien sprawować prezydent RP. Tylko tak wypracowana umowa ma szansę na akceptację społeczną i jej realizację.

- *Dariusz Wasielewski - rzecznik prasowy KK*

DZIAŁ DS. POLITYKI SPOŁECZNEJ

ZMIANA USTAWY O REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

W styczniu 2006 r. w Biurze Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych w Warszawie, w ramach ogólnopolskiej debaty społecznej nad kształtem docelowego systemu aktywizacji i wspierania zatrudniania osób niepełnosprawnych, odbyło się spotkanie Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych Pawła Wypycha z

przedstawicielami związków zawodowych. NSZZ „Solidarność” reprezentowali przedstawiciele Sekcji Krajowej Osób Niepełnosprawnych: Jadwiga Wcisło, Stanisław Klamżyński, Piotr Musiał, przedstawiciel Sekcji Krajowej Osób Niewidomych; Pan Stanisław Domański, oraz Członek Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „solidarność”

Zbigniew Kruszyński i Pełnomocnik ds. Osób Niepełnosprawnych KK NSZZ „Solidarność” Ewa Kędzior.

Spotkanie rozpoczęło się od prezentacji sytuacji prawno-statystycznej dotyczącej systemu wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych. Następnie wywiązała się dyskusja dotycząca problemów obecnego systemu oraz elementów, na których powinien opierać się przyszły system. Związkowcy podkreślali rolę rehabilitacji poprzez pracę, której nie tylko nie może zabraknąć w nowym systemie, ale powinna stanowić jego podstawę.

Pod koniec spotkania Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych zaproponował, aby poszczególne związki przesyłały mu swoje propozycje do nowego systemu.

Komisja Krajowa przesała swoje propozycje w dniu 20 stycznia br. Założenia do listu, którego ostateczna wersja została zamieszczona poniżej, zostały opracowane przez przedstawicieli sekcji krajowej Osób Niepełnosprawnych oraz Sekcji Krajowej Osób Niewidomych w poszerzonym składzie, podczas posiedzenia Rady Biura Osób Niepełnosprawnych, które odbyło się tego samego dnia w biurze Działu Polityki Społecznej w Warszawie.

Korzystając z okazji apeluję o aktywne włączenie się do prac nad w/w projektem wszystkich związkowców zainteresowanych wspieraniem zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

Swoje propozycje, uwagi sugestie można przysyłać na adres mailowy ; biuropon@solidarnosc.org.pl lub fax: 058 308-44-08 lub adres pocztowy Komisji Krajowej.

Gdańsk, dn. 20.01.2006 r.
DPS/07/01/06

Pan
Paweł Wypych
Pełnomocnik Rządu
ds. Osób Niepełnosprawnych

W nawiązaniu do propozycji złożonej przez Pana podczas spotkania z przedstawicielami związków zawodowych, w dniu 13 stycznia 2006 r., w sprawie ogólnopolskiej debaty nad kształtem docelowego systemu aktywizacji i wspierania zatrudniania osób niepełnosprawnych, poniżej zamieszczam uwagi NSZZ „Solidarność”:

Jednym z podstawowych celów rządowej polityki dotyczącej osób niepełnosprawnych powinna być rehabilitacja poprzez pracę. Obligują nas do tego zobowiązania naszego kraju do systematycznego (corocznego) zwiększania zatrudnienia osób niepełnosprawnych by w 2008 roku osiągnąć odpowiedni poziom (patrz wytyczne UE).

W przyszłej ustawie, jak również, w przyszłym systemie wspierania osób niepełnosprawnych nie może zabraknąć miejsca na rehabilitację zarówno zawodową jak i społeczną. Nie można zapomnieć, że osoby niepełnosprawne nie są grupą spo-

łączną wymagającą przede wszystkim aktywizacji, jak ma to miejsce w przypadku innych grup pozostających poza rynkiem pracy, ale ich aktywność zawodowa jest wypadkową wielu czynników takich jak np.: ograniczenia wynikające z niepełnosprawności, poziom kwalifikacji, likwidacja szeroko pojętych barier w dostępie do zakładu pracy, system wsparcia w miejscu pracy. Nie wszystkie osoby niepełnosprawne są w stanie podjąć zatrudnienie. Część z nich wymaga rehabilitacji społecznej, która umożliwi uczestnictwo w życiu społecznym, lecz z powodu głębokiej niepełnosprawności nigdy nie będą w stanie podjąć pracy. Inni wymagają rehabilitacji zawodowej by zdobyć umiejętności niezbędne do uzyskania pracy. W grupie osób niepełnosprawnych zdolnych do podjęcia zatrudnienia tylko część jest w stanie znaleźć pracę na otwartym rynku pracy. Dla pozostałych jedyną szansą na zatrudnienie i utrzymanie zatrudnienia jest chroniony rynek pracy. Dlatego dążąc do zwiększenia zatrudnienia i utrzymania osób niepełnosprawnych na rynku pracy nie można pominąć w systemie wspierania roli rehabilitacji zawodowej i społecznej. Sama aktywizacja zawodowa to za mało.

W związku z powyższym uważamy iż należy utrzymać formy finansowego wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych. Dofinansowanie, bez względu na formę ryczałtową czy kosztową, powinno być ustalone na jasnych i stałych warunkach tak, aby ciągłe zmiany w sposobie jego ustalania nie osłabiały pozycji osób niepełnosprawnych na rynku pracy. Z drugiej strony tendencje do umyślnego zaniżania wynagrodzeń osób niepełnosprawnych przez pracodawców, w związku z możliwością przesyłania na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych różnicy między kwotą dotacji a kwotą wynagrodzenia, skłaniają do wprowadzenia zastrzeżenia, że kwota dotacji nie może przekraczać kwoty wynagrodzenia osoby niepełnosprawnej.

Należy w stopniu większym niż dotychczas otworzyć instytucje publiczne na zatrudnianie osób niepełnosprawnych – pełna realizacja zapisów art. 21 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Uczestnictwo w życiu społecznym, dostęp do edukacji a przez to aktywność zawodową osób niepełnosprawnych znacznie ograniczają bariery transportowe oraz architektoniczne. By zapobiegać wykluczeniu społecznemu osób niepełnosprawnych należy zagwarantować im dowóz do miejsca pracy czy nauki a w przypadku braku takich możliwości zorganizować pracę w miejscu zamieszkania, np. telepraca itp. Z kolei obecnie istniejące prawo budowlane nie spełnia swojej roli, gdyż zawiera normy *lex imperfecta*.

Należałoby rozważyć możliwość dofinansowania przeszkolenia przez przyszłego pracodawcę osoby niepełnosprawnej pod kątem zapotrzebowań w miejscu pracy przed podpisaniem umowy o pracę, w sposób analogiczny jak stanowi art. 40 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych z zastrzeżeniem, iż przeszkolona osoba niepełnosprawna zostanie zatrudniona na czas oznaczony przez w/w ustawę.

Szkolenia osób niepełnosprawnych realizowane przez powiatowe urzędy pracy powinny być dostosowane do sytuacji ryn-

ku pracy i być poprzedzone rozeznaniem jego potrzeb.

Należy rozważyć wprowadzenie instrumentów prawnych umożliwiających realne egzekwowanie realizacji praw osób niepełnosprawnych przez służby działające na rzecz osób niepełnosprawnych.

Wspierając edukację osób niepełnosprawnych należy rozważyć propozycję dofinansowania praktyk uczniów niepełnosprawnych w szkołach ponadpodstawowych oraz w ramach likwidacji barier transportowych proponujemy wydłużenie prawa do korzystania z bezpłatnego transportu do szkoły, również wyższej, do czasu ukończenia nauki.

Należałoby rozważyć preferencje lub obowiązek zatrudniania osób niepełnosprawnych przez pracodawców ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego.

Wyposażyć oddziały Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w kompetencje do przeprowadzania w pełnym zakresie kontroli pomocy udzielonej ze środków Funduszu.

Ze spraw wymagających najpilniejszego załatwienia ponownie sygnalizujemy, że plan finansowy PFRON na rok 2006 został przyjęty mimo, iż nie ma podstaw prawnych jego realizacji w zakresie przekazywania środków własnych funduszu na realizację zadania z art. 26a ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

W zakresie orzecznictwa należy wprowadzić w orzeczeniach powiatowych zespołów orzekających o niepełnosprawności zakaz wpisywania we wskazaniach „Żadna praca”. Taki zakaz praktycznie oznacza, iż osoba niepełnosprawna nie ma szans na podjęcie pracy.

Mając świadomość wagi systemu orzekania o niepełnosprawności dla systemu wspierania zatrudnienia osób niepełnosprawnych prosimy o niezwłoczne przesłanie informacji o prowadzonych pracach nad zmianą systemu orzekania.

- *Z poważaniem, Ewa Kędzior - Pełnomocnik KK NSZZ „Solidarność”*

BEZ POROZUMIENIA W TRÓJSTRONNEJ

Komisja Trójstronna nie osiągnęła porozumienia w sprawie dodatkowego zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2006.

W przyjętym stanowisku partnerzy społeczni uznali, że nie ma możliwości rozpoczęcia negocjacji w sprawie dodatkowego zwiększenia wskaźnika waloryzacji. Strona rządowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie propozycji zwiększenia waloryzacji

emerytur i rent w 2006 r. o 0,0 proc. Propozycja ta została przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 30 listopada 2005 r. Ponadto, Sejm już uchwalił ustawę budżetową na rok 2006, w której ww. propozycja wskaźnika znalazła swoje odzwierciedlenie. Przedstawiciele strony rządowej poinformowali partnerów społecznych, iż zaplanowana na marzec tego roku waloryzacja emerytur i rent odbędzie się bez zakłóceń.

Komunikat Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z plenarnego posiedzenia w dniu 30 stycznia 2006 r.

W gmachu Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej przy ul. Nowogrodzkiej 1/3 w Warszawie odbyło się dziś trzydzieste czwarte posiedzenie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, podczas którego przedstawiono informację przewodniczących zespołów problemowych ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz ds. ubezpieczeń społecznych o wynikach dyskusji w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozpoczynając posiedzenie przewodniczący Komisji Krzysztof Michałkiewicz wręczył akty powołań na nowych członków Komisji Trójstronnej a mianowicie: Robert Kwiatkowski - Podsekretarz Stanu w MPIPS, Anna Gręziak - Podsekretarz Stanu w MZ, Stanisław Sławiński - Podsekretarz Stanu w MSP, Michał Drozdek - Szef Gabinetu Politycznego w MG, Jacek Męcina - PKPP Lewiatan .

Następnie Stefan Kubowicz przewodniczący zespołu problemowego ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych przedstawił w imieniu swoim i Jana Klimka przewodniczącego zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych, sprawozdanie z prac zespołów nad zwiększeniem wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS.

Podczas wspólnego posiedzenia w dniu 30 stycznia 2006 r. odbyła się dyskusja na temat zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent, zgodnie z ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.

Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.). W przyjętym stanowisku uznano, że nie ma możliwości rozpoczęcia negocjacji w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji. Strona rządowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie propozycji zwiększenia waloryzacji emerytur i rent w 2006 r. o 0,0 %. Propozycja ta została przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 30 listopada 2005 r. Ponadto, Sejm już uchwalił ustawę budżetową na rok 2006, w której ww. propozycja wskaźnika znalazła swoje odzwierciedlenie. Przedstawiciele strony rządowej poinformowali partnerów społecznych, iż zaplanowana na marzec br. waloryzacja emerytur i rent odbędzie się bez zakłóceń.

W związku z powyższym Komisja Trójstronna nie osiągnęła porozumienia w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2006 r.

Przewodniczący Komisji Krzysztof Michałkiewicz poinformował, że należy powrócić do negocjacji w sprawie wskaźnika emerytur i rent w aspekcie zmian systemowych.

Trójstronna Komisja przyjęła Uchwałę w sprawie ograniczania środków w budżecie państwa na funkcjonowanie tej Komisji w której zwróciła się z apelem do Sejmu, Senatu i Rządu o zagwarantowanie środków finansowych, które umożliwią sprawne funkcjonowanie dialogu społecznego. Ponadto strona rządowa zobowiązała się do zgłoszenia w terminie 7 dni wniosku o zwiększenie środków z rezerwy budżetowej do wysokości 4,5 mln na funkcjonowanie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

WSKAŹNIKI GUS

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych grudniu 2005 r.

Wyszczególnienie	XII 2005		I-XII 2005
	XII 2004- 100	XI 2005 - 100	I-XII 2004- 100
OGÓŁEM	100,7	99,8	102,1
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	99,4	100,0	102,2
Żywność i napoje bezalkoholowe	98,7	100,0	102,1
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	102,8	100,0	102,7
Odzież i obuwanie	93,8	99,9	94,6
Mieszkanie	102,8	100,1	103,3
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	103,4	100,1	103,7
w tym nośniki energii	104,5	100,2	103,8
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego	100,3	100,0	101,3
Zdrowie	102,8	100,1	102,6
Transport	102,3	97,5	104,9
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	106,4	95,0	110,8
Łączność	99,4	99,9	99,8
Rekreacja i kultura	99,9	100,1	100,6
Edukacja	101,6	100,0	103,2
Restauracje i hotele	101,8	100,1	103,4
Inne towary i usługi	100,2	100,0	100,7

Mieszkania oddane do użytkowania ^{a)}w okresie I-XII 2005 r.

Formy budownictwa	2005				
	XII			I-XII	
	liczba mieszkań	XII 2004-100	XI 2005 - 100	liczba mieszkań	I -XII 2004-100
Ogółem	18520	109,3	176,0	114391	105,8
Spółdzielcze	1353	90,3	175,0	7879	83,5
Indywidualne	8435	80,2	146,6	63195	97,4
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	6234	212,9	218,5	33537	138,4
Pozostałe b)	2498	125,5	218,9	9780	101,9

^{a)} Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych.

^{b)} Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w grudniu 2005 r.

Wyszczególnienie	XII 2005			I-XII 2005
	w liczbach bezwzględnych	XI 2005 = 100	XII 2004 = 100	I-XII 2004 = 100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	4798,7	99,9	102,5	101,9
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	2789,08	104,2	101,5	103,2
w tym bez wypłat z zysku	2787,98	104,1	101,6	103,1

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

ZESPÓŁ ROBOCZY KK NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” DS. PRZECIWDZIAŁANIA BEZROBOCIU

Zespół roboczy KK NSZZ "Solidarność" ds. przeciwdziałania bezrobociu odbył posiedzenie 19 stycznia 2006 r. w warszawskim biurze KK z udziałem senator Ewy Tomaszewskiej, niestety bez udziału kworum. W tej sytuacji ws. uchwał XIX KZD w zakresie akcji Związku na rzecz przywrócenia stanu prawnego z roku 2000 w zakresie zasiłków i świadczeń przedemerytalnych nie osiągnięto porozumienia (w najbliższym czasie szef zespołu zwróci się pisemnie do wszystkich członków Zespołu w tej kwestii).

Aby nie stracić dnia przedłożyłem informację o dotychczasowych dokumentach rządowych, takich jak Programy Operacyjne – Innowacyjne, Inwestycje, Otwarta Gospodarka – Spójność Terytorialna i Konkurencyjność Regionów – Wykształcenie i Kompetencje – Zatrudnienie i Integracja Społeczna oraz kolejną wersję Krajowego Programu Reform na lata 2005-08.

Nie ulega wątpliwości, że Komisji Krajowej brakuje opinii i szczegółowych uwag z odpowiednich sekretariatów branżowych (m.in. kultura, nauka, edukacja, infrastruktura drogowa, transportowa, usług pocztowych, środowiska, energetyki). Zwłaszcza, że od września 2005 – (data rządowych materiałów) ustał faktycznie dialog społeczny w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

Poinformowałem również o efektach rozmów z nowym ministrem pracy (15, 19 i 24 grudnia ub. roku) takich jak – zmiana prezesa Biura Krajowego FGŚP – projekt zmiany ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych – pilny monitoring ustawy o promocji zatrudnienia – nowelizacja ustawy o NPR oraz prace nad obowiązkowym ubezpieczeniem od ryzyka bezrobocia, ratyfikacja Konwencji MOP wymienionych przez XV KZD, Krajowy fundusz szkoleń pracowniczych, pomoc dla powiatów zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

Następnie poinformowałem o planowanym spotkaniu z Zarządem Związku Agencji Pracy Tymczasowej w celu pozyskania sojuszników do zmian w ustawach dotyczących zatrudnienia pracowników tymczasowych korzystnych dla pracowników. Na razie zmiany proponowane przez przedsiębiorców udało się zablokować przez rok 2005.

Po spotkaniu Zespołu w rozmowie z senator E.Tomaszewską ustalono sprawy organizacyjne oraz odwiedzone biuro senatorskie, bardzo gościnne dla szukających ratunku tak przed wyzyskiem pracodawców jak i zwyczajną biedą.

- *Jacek Smagowicz - Warszawa, 19 stycznia 2006 r.*

Sprostowanie

W sprawie Raportu Ministerstwa Gospodarki i Pracy Macieja Bukowskiego

Przepraszam za omyłkową stronę internetową podaną w Biuletynie Informacyjnym KK Nr 159 str. 32. Winno być: www.mpips.gov.pl

- *Jacek Smagowicz
- Gdańsk, 2.02.2006 r.*

UCZCIWA PRACA TYMCZASOWA

20 stycznia 2006 r. w warszawskim biurze Komisji Krajowej odbyło się spotkanie członków Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Zbigniewa Kruszyńskiego i Jacka Smagowicza z członkami Zarządu Związku Agencji Pracy Tymczasowej Agnieszka Bulik, Maurice Delbar i Beatą Zadrożną.

Do spotkania doszło z inicjatywy ZAPT, którego przedstawiciele zwrócili się do Komisji Krajowej o poparcie wspólnych działań zmierzających do przestrzegania obowiązującego prawa i poszanowania praw pracowników w zakresie: walki z nadużywaniem umów cywilnoprawnych, wprowadzenia rygorystycznych sankcji dla nieuczciwych pośredników oraz podniesienia wymogów koniecznych do uzyskania przez agencje pracy tymczasowej certyfikatu o dokonanie wpisu do rejestru wydawanego przez marszałków województw z resortu Ministerstwa Gospodarki.

Z działalności agencji zatrudnienia za rok 2004 wynika, że spośród osób skierowanych do wykonywania pracy tymczasowej **108.064 osób (64%) zatrudnionych było na podstawie umowy o pracę**, natomiast 59.580 (36%) na podstawie umów cywilnoprawnych. Natomiast w agencjach pracy tymczasowej zrzeszonych w ZAPT **85% pracowników posiadało umowy o pracę** gwarantujące nie tylko opłacanie wszystkich świadczeń publicznie – prawnych, prawo do urlopu wypoczynkowego i traktowanie na równi z pracownikami stale zatrudnionymi w przedsiębiorstwie pracodawcy użytkownika. Ponadto 15% zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych to sytuacje, w których nie ma przesłanek wynikających z przepisów kodeksu pracy (kolejny raport Ministra Pracy i Polityki Społecznej za rok 2005 zweryfikuje te dane i pokaże tendencje w drugim roku obowiązywania ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych).

W wyniku rozmowy z członkami Zarządu ZAPT ustaliliśmy, że bardzo wiele agencji pracy tymczasowej **niezrzeszonych w ZAPT**, przy przyzwoleniu MPIPS oraz marszałków województw, obchodzi prawo zatrudniając bez umów o pracę lub likwidując agencję, by od razu zrobić z niej

drugą, później trzecią itp.(inną) po to, by zatrudnić pracowników w długim okresie czasu jako tymczasowych, bez szansy na uzyskanie przez pracownika pracy trwałej.

Problemem dla agencji (ale i dla pracowników) są badania lekarskie i całość kwestii behapowskich oraz kwestia zasiłku dla bezrobotnych (z przepisów i praktyki wynika, że w roku kalendarzowym pracy tymczasowej nie ma szans na wypracowanie dochodu pozwalającego na wypłacenie zasiłku dla ewentualnego bezrobotnego).

Przedstawiciele ZAPT oczekują zmiany przepisów prawa tak, aby wszyscy pracownicy tymczasowi otrzymywali umowy o pracę, a także aby były ustanowione znacząco wyższe sankcje finansowe względem agencji naruszających prawa pracowników oraz by przywrócono niezwłocznie ustalony przez Trójstronną Komisję Społeczno – Gospodarczą i ustawę obowiązek zabezpieczenia finansowego przez agencję w określonej wysokości gwarantującej posiadanie wystarczających środków na zabezpieczenie wypłat i składek dla pracowników tymczasowych (wg rozp. MG,P i PS z 9.04.2003 ws. rejestru agencji zatrudnienia Dz.U. Nr 73 p.665).

ZAPT (słusznie) uważa, że Państwowa Inspekcja Pracy winna podczas kontroli przedsiębiorstw głębiej wchodzić w tematykę prawidłowości ustalania stosunku pracy i zmian tego stosunku wskazujących na złamanie kodeksu pracy. Na dzień dzisiejszy problem ten nie jest w zasadzie badany. ZAPT przedstawił również pozyskane informacje o agencjach pracy tymczasowej i pracodawcach użytkowników ws. zawartych umów cywilnoprawnych, gdzie powinny obowiązywać umowy o pracę kodeksowe.

ZAPT zadeklarował, że potępią te nieuczciwe agencje, prowadzi także własną akcję „uczciwa praca tymczasowa” w celu uświadomienia pracownikom zakresu ich praw. Ponadto ZAPT uruchomił infolinię, na której można zgłaszać wszelkie informacje o nadużyciach i otrzymać też odpowiednie wsparcie. ZAPT nie ma żadnych spraw w

sądach pracy zarówno w stosunku do pracowników jak i do związków zawodowych.

Z innych wypowiedzi wynotowałem, że agencje pracy tymczasowej zrzeszone w ZAPT są szansą na dobrze płatne zatrudnienie szczególnie dla ludzi młodych, mobilnych oraz dla specjalistów.

Nie ulega wątpliwości, że po zapoznaniu się z raportem Ministra Pracy i Polityki Społecznej o działalności agencji pracy tymczasowej za rok 2005 trzeba będzie wrócić do tematu uczciwa praca tymcza-

sowa w dwóch zespołach roboczych TKS-G.

Przypominam, że 1 grudnia 2005 zwróciłem się do szanownych przewodniczących regionów i branż o informację o nieprawidłowościach wobec ustawy z 9 lipca 2003 o zatrudnianiu pracowników tymczasowych i wobec pracowników tych agencji. Wydaje się, że poza Regionem Ziemia Łódzka spokój panuje w tej kwestii (lub przyzwyczajenie).

- *Jacek Smagowicz*
- Warszawa 20 stycznia 2005 r.

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

ROZWÓJ ZWIĄZKU

Seminaria dla Zarządów Regionów – w Smołdzinie i w Kazimierzu Dolnym

W dniach 9-11 i 11-13 stycznia 2006 r. (Smołdzino, Gościniec „U Bernackich”) oraz 16-18 i 18-20 stycznia (Kazimierz Dolny, Dom Dziennikarza) odbyły się cztery seminaria dla władz i organizatorów większości Zarządów Regionów NSZZ „Solidarność” – dotyczące strategii i narzędzi niezbędnych podczas realizacji tego priorytetowego zadania, jakim jest rozwój związku.

Zajęcia prowadził Krzysztof Zgoda, przy aktywnym wsparciu Elżbiety Wielg i

Janusza Zabiegi. Obecni byli też pracownicy BOiR odpowiedzialni za dane regiony.

Jedną z grup odwiedził Jean-Claude Pichenot z francuskiego związku zawodowego CFDT.

Seminaria dla dwóch pozostałych grup regionów (z południowo-zachodniej części kraju) przewidziane są na luty (w Ząbie k. Zakopanego).

- *jpp*

LIDER

Ostatnie zajęcia dla III tury

W dniach 17-19 stycznia br. (Karpacz, Gościniec „Nad Potokiem”), odbyło się ostatnie seminarium dla III tury uczestników „Lidera”. Temat – „Lider jako pracodawca”.

Zajęcia prowadzili: Jan Plata-Przechlewski (metodyk z krajowego działu szkoleń) oraz Mirosław Kowalik (Przewodniczący ZR Częstochowa).

- *jpp*

DZIAŁ DS. OCHRONY ŚRODOWISKA PRACY I EKOLOGII

SEMINARIUM - OCHRONA PRACOWNIKA A CHEMIKALIA. STRATEGIA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

W dniach 26-28 stycznia 2006r, odbyło się w Rydze / Łotwa /, seminarium na temat ochrony pracowników przed narażeniem na chemikalia oraz wspólnej strategii europejskich związków zawodowych w tym zakresie.

Organizatorem seminarium był Dział ds. Bezpieczeństwa Pracy i Ochrony Zdrowia Pracowników, połączonych Instytutów Europejskiej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych z Brukseli.

Uczestnikami seminarium byli przedstawiciele związków zawodowych z krajów Unii Europejskiej, członkowie Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa Pracy i Ochrony Zdrowia Pracowników Komisji Europejskiej w Luxemburgu oraz eksperci z dziedziny chemii z obszaru UE.

Podczas trzydniowych obrad plenarnych oraz prac w grupach, dyskutowano

na temat obecnej legislacji oraz praktyk krajowych w zakresie ochrony pracowników przed narażeniem na działanie substancji, preparatów, czynników oraz procesów technologicznych chemicznych, rakotwórczych i mutagennych.

W czasie interesujących debat, uczestnicy seminarium, poznając sytuacje w wyżej wymienionym zakresie w różnych krajach Unii Europejskiej, próbowali wypracować wspólną strategię europejskich związków zawodowych w podejściu do takich zagadnień, jak:

- ogólne działanie czynników chemicznych w miejscu i procesie pracy,
- kancerogeny,
- REACH.

• *Iwona Pawlaczyk*

INFORMACJE RÓŻNE

UGODA W GPEC GDAŃSK

Niezasadne zwolnienie przewodniczącego KM NSZZ „Solidarność” w GPEC

Pracodawca rozwiązał umowę o pracę ze Stanisławem Kotyńskim, przewodniczącym Międzyzakładowej Komisji NSZZ „Solidarność” w Gdańskim Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej sp. z o.o., bez zachowania okresu wypowiedzenia i wyrażenia zgody na nie przez zakładową organizację związkową. Do rozwiązania umowy o pracę doszło w trakcie trwania kadencji przewodniczącego.

Pracodawca od dłuższego czasu kierował w stronę związkowców nieuzasadnione zarzuty. Związek nie zgadzał się na proponowaną restrukturyzację polegającą m.in. na zwolnieniach pracowników.

24 listopada 2005 r. doszło na mocy art. 52 Kodeksu pracy do rozwiązania umowy ze S. Kotyńskim bez zachowania okresu wypowiedzenia. Powodem zwolnienia było ciężkie naruszenie przez pracow-

nika „obowiązków pracowniczych”. Po zbada- niu sprawy inspektor pracy zastosował środki prawne przewidziane w ustawie o Państwowej Inspekcji Pracy i wystąpił o uregulowanie nieprawidłowości przez pracodawcę, a w szczególności o nierozwią- zywanie umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia w czasie trwania kadencji i bez zgody międzyzakładowej organizacji związkowej w czasie trwania kadencji. Poinformował o możliwości wniesienia powództwa do sądu pracy o przy- wrócenie do pracy na poprzednich warun- kach.

Pracodawca uniemożliwił złożenie wyjaśnień pracownikowi a także nie wziął pod uwagę stanowiska Komisji Międzyza- kładowej GPEC w sprawie zwolnienia.

Pracodawca sprawę nagłośnił w mediach, czym naruszył dobra osobiste zwolnionego przewodniczącego.

Próbę mediacji podjął Zarząd Re- gionu Gdańskiego NSZZ „Solidarność”. 8 grudnia 2005 r. przed siedzibą Gdańskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej pikie- towali związkowcy z powodu nieuzasad- nionego zwolnienia z pracy S. Kotyńskiego. Słowa poparcia w obronie zwolnionego przewodniczącego kierował także niemiec- ki związek zawodowy Ver.di.

9 stycznia 2006 r. doszło do zawar- cia porozumienia pomiędzy Gdańskim Przedsiębiorstwem Energetyki Ciepłej sp. zo.o.o w Gdańsku a S. Kotyńskim.

Dążąc do polubownego załatwienia sprawy, GPEC wycofał wniosek o rozwią- zanie stosunku pracy na mocy art. 52 Ko- deksu pracy. S. Kotyński wycofał z sądu pozew o przywrócenie do pracy.

20 stycznia br. po ukonstytuowaniu się Europejskiej Rady Zakładowej w kon- cernie Stadtwerke Leipzig, posiadającym większość udziałów w Gdańskim Przedsię- biorstwie Energetyki Ciepłej, podjęto sta- nowisko ws. zwolnienia S. Kotyńskiego.

W stanowisku Europejska Rada Za- kładowa dała wyraz swemu oburzeniu z powodu takiego potraktowania kolegi S. Kotyńskiego i oczekuje od kierownictwa koncernu konsekwentnych kroków w sto- sunku do zarządu GPEC-u, mających na

celu jak najszybsze zakończenie sprawy. Z zaniepokojeniem przyjęła fakt, iż po zawar- ciu ugody nie miały i nie mają miejsca żad- ne działania ze strony zarządu, mające na celu przywrócenie dobrego imienia po- szkodowanego, zarówno w przedsiębior- stwie, jak i przed gdańską opinią publiczną.

Podczas posiedzenia ERZ dokona- no wyboru władz. Spośród 11 członków Rady i przedstawiciela związku zawodo- wego Ver.di wybrano prezydium Komisji Zakładowej. Przewodniczącym Komisji Zakładowej ERZ został Udo Schieritz - przewodniczący Rady Zakładowej Stad- twerke Leipzig, a zastępcą przewodniczą- cego ERZ Stanisław Kotyński.

Obecnie Stanisław Kotyński na mo- cy art. 31 ustawy o związkach zawodowych został oddelegowany do pełnienia obo- wiązków w zakładowej organizacji zwią- kowej w GPEC.

Pracodawca wyszedł z propozycją zawarcia ugody. Wycofał wszystkie zarzu- ty.

• *Opracowała: Maria Kościńska*

Podziękowania

Dziękuję wszystkim związkowcom, którzy wspierali mnie w walce o niesłuszne zwolnienie z pracy.

Dzięki waszemu zaangażowaniu mogliśmy razem przeciwstawić się nieuza- sadnionym działaniom pracodawcy.

Szczególne podziękowania kieruję do koleżanek i kolegów z: KM Zarządu Portu Gdynia i Gdańsk, KM Lotos w Gdań- sku, KZ OPEC Gdynia, KZ STAR-PEC Stargard Gdański, KZ Zakładu Energetyki Ciepłej w Tczewie, KZ Spółdzielni Mle- czarskiej „Maćkowy” w Gdańsku, Zarządo- wi Regionu Gdańskiemu NSZZ „Solidar- ność” a w szczególności przewodniczące- mu Krzysztofowi Dośli.

Dziękuję także wszystkim innym ko- leżankom i kolegom, związkowcom i oso- bom niezrzeszonym, którzy mnie wsparli.

• *Stanisław Kotyński, przewodniczący KM GPEC w Gdańsku*

